

gen, saa der har været al mulig Anledning for Statsministeren til at overveje, om det ikke var rigtigt at gaa til at opfylde dette Grundlovsbud, som paa ingen Maade tager Sigte paa at forbyde Udlændinge at eje fast Ejendom her i Landet, men som gaar ud paa, at der skal gives Forskrifter om deres Adgang dertil.

Et Par Spørgsmaal har jeg til den højtærede Trafikminister. Det vil være af meget stor Interesse for den Egn, jeg er fra, om Toggangen paa Nordbanen kunde blive forbedret. Jeg maa tilføje, at det ogsaa af Hensyn til at lindre Bolignøden i København vil være af Betydning, at det muliggøres Folk, der har deres Virksomhed herinde, at bo i Omegnen, derved at Toggangen bliver en saadan, at de kan passe deres Forretninger herinde. Det vil være af væsentlig Betydning, at man har dette Forhold for Øje, ogsaa naar Talen bliver om Forhøjelse af Taksterne for Persontrafikken. Det forekommer mig, at man bør tage Hensyn til, at de store Byer, navnlig København, bør aflastes saa meget som muligt for at skaffe Boligplads til saa mange som muligt, og at derfor Taksterne, hvad Nærtrafikken angaar, bør sættes saa lempeligt som muligt. Skulde vi, hvad jeg ikke haaber, i en nær Fremtid gaa til en ny Takstforhøjelse for Personbefordring paa Statsbanerne, vilde jeg meget henstille, at man tager et billigt Hensyn til Nærtrafikken ved København og ikke gør det alt for vanskeligt for Folk at flytte ud og tage Bopæl i Byens Omegn.

I denne Sammenhæng vil jeg gerne spørge, om ikke den ulykkelige Lyngby—Vedbæk-Banes Skæbne endelig kunde blive afgjort paa en god Maade. Jeg tror ikke, der er nogen anden Udvej, end at Statsbanerne, der ikke er uden Øvelse i at administrere Baner, som ikke har forrentet sig, ogsaa overtager denne lille Bane. Det vilde sikkert ikke kunne tynde haardt paa Budgettet, og der er Haab om, at Banen under fornuftig Administration sammen med Statsbanerne vilde kunne bringes til at betale sig. Ogsaa dette Spørgsmaal har stor Interesse baade for Omegnens Beboere og for Københavnerne, der skal bo eller gøre Udflugter i Omegnen.

Formanden: Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Niels Petersen: Den ærede foregaaende Taler (Axel Møller) gjorde gældende,

at Bevarelsen af Danmarks absolutte og ligelige Neutralitet vilde være forenelig med Afslutningen af en Militærkonvention med Tyskland. Jeg hævder bestemt, at det vilde den ganske umuligt kunne være. Afslutningen af en Militærkonvention er Indledning til den formelle Alliance; det har den været rundt omkring i Verden. Under alle Omstændigheder er det givet og klart for enhver, at i samme Øjeblik man afslutter eller vil indlade sig paa at afslutte en Militærkonvention med en anden Magt, gaar man bort fra Neutraliteten, saa bevæger man sig fra Neutralitetspolitikken over til Alliancepolitikken. Derom er der ikke den fjerneste Tvivl og har mig bekendt aldrig været opkastet Tvivl.

Naar saa det ærede Medlem fremhævede overfor mig, at det var en Fortolkning, jeg var kommet med, naar jeg sagde, det var et Tilbud, der var gjort, saa fastholder jeg i et og alt de Udtalelser, jeg fremkom med i Militærkommissionen. Naar det først fremhæves, at man vil holde paa Neutraliteten, og der derefter tales om Militærkonvention og siges, at det er en meget farlig Ting, det kan paadrage os store Forpligtelser og blive farefuldt for os, det vil man ikke indlade sig paa, og naar man saa tilføjer: medmindre man opnaar væsentlige Fordele derved, saa gad jeg vide, om ikke enhver vil være paa det rene med, at dermed opstiller man visse Betingelser, under hvilke man er villig til at gaa ind derpaa. Derom er der efter min Mening ikke den fjerneste Tvivl. Det er ikke en Fortolkning, som er opstillet, men det er simpelt hen Beskrivelse af Kendsgerninger. I samme Øjeblik man læser disse Ord: Man vil ikke gaa ind paa det, *medmindre* — saa er der ikke et Menneske, som er i Tvivl om, at dermed opstiller man Betingelser, dermed udtaler man, at man ikke under *alle* Omstændigheder afviser en Ordning af den Art. (Formanden ringer).

Der er en Ting endnu, jeg overordentlig gerne vilde nævne, jeg kan gøre det i Løbet af et Minut. Det ærede Medlem advarede ogsaa meget stærkt imod at komme til Indskrænkninger af vort Militærvæsen paa det nuværende Tidspunkt, det skulde man vente med, sagde han, indtil Forholdene var afklarede, og specielt skulde vi vente, indtil der forelaa Forslag fra Raadet. Jeg vil dertil sige, at hvis det ærede Medlem havde sagt, at vi kunde ikke indlade os paa at gaa til Udvidelse af Militærvæsenet paa det nuværende Tidspunkt, saa havde han haft Ret. Men